

Šcho, zož naš nadejžo, nam služy t hužytku,
 My luboscž dawamy tež našchom winiku.

Ja smilnosčž pscheschimo togo blišchego hobstoj pať teke nejwězej we tom, až my jomu pomogamy, tať wele ako nam možno jo.

To zhnascho ten Samariski. Somu něbu jano togo mjasy mordarow padnionego złoweka luto; ale won zhnascho tež schytkno, aby jogo s teje žalosczi humogł, won pšchistupi t nomu, hobalomascho jogo rany, a lějascho nutschwolej a wino; a šajži jogo na šwojo swěte, wežescho jogo do gospody a sažarbowascho jogo. A na drugi žen dalej dužy, hujme won dwa kroscha, a da jej tomu gospodaroju, a žascho t nomu: sažarbuj jogo, a bužoschli nězo wězej naložyšč, zu ja tebe jo saplaschisch, gaž ja sašej pšchidu.

Tať, l. p! dejmy tež my naschu smilnosčž t tomu blischemu s tym statkom hopokasasch. My dejmy jomu s jogo duchneje žalosczi pomogasch, a to dej še stasch psches dobre hužby, psches pšchoběne a pšchijaschelske warnowaně. Kuždy mjasy nami buž spodobny šwojomu blischemu na to dobre t polepschowaniu! (Rom. 15, 2). Ja zu, žejo Dabid (Ps. 51, 15) tych pschestupowarow twoje drogi hužyšč, až še te grěschniki t tebe hobroschiju. Tať smilnosčž deje wošebně starejšche nad šwojimi žischimi, a manželike luže mjasy šobu zhnisch; gaž pať to schytkno niz pomogasch ňozo, ga dejmy taťego duchně-žalobnego tej Božej smilnosčzi we hobstawnem modleńu pšchiruzyšč. Ja pšchobba togo pšchawego pschemožo wele, gaž wona možna jo. My dejmy pať teke togo blišchego s jogo schěłneje žalosczi huternusch. Niz dosčž, až my jogo jano hoblutu-